

ORİGAMİK GİYİLEBİLİR NESNENİN TEMEL TASARIM KAPSAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ

Pınar KISA OVALI^{1*}
Damla ATİK²

¹Trakya Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Edirne, Türkiye

²Trakya Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Peyzaj Mimarlığı Bölümü, Edirne, Türkiye

Gönderilme Tarihi / Received: 28.05.2025

Kabul Tarihi / Accepted: 29.08.2025

ÖZ: Japon kâğıt katlama sanatı olarak bilinen ve modüler biçim üretimi için uygun olan Origami, moda, tekstil, endüstri ürünleri ve mimarlık gibi sanat ve tasarım odaklı çeşitli bilim dallarına konu olmakta ve özellikle günümüz tasarım eğitimlerinde etkin biçimde kullanılmaktadır. Temel Tasarım dersi atölye deneyimine odaklanan bu çalışmada, giyilebilir nesnenin tekrar-örüntü-strüktür bağlamı içinde origami yöntemi ile tümevarım tasarım stratejisi kapsamında üretilmesi ve tekstil niteliği kazanan sonuç ürünlerin bedenle olan ilişkisinin sorgulanması amaçlanmıştır. Modül üretimi, yüzey birleşimi, strüktür kurgusu ve bütünü organizasyonunda tekrar ilkesi alt türlerinin kullanımının yanı sıra temel tasarım öğelerinin kullanım çeşitliliğine bağlı etkileri de betimleyici analiz yöntemi ile karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Bulgular veri setlerine dönüştürülmüş, sonuçlar yüzdeler üzerinden matematiksel ifadelerle sunulmuştur. Giyilebilir origamik nesne üretimi bulgularında, bireysel tercihlere bağlı olmaksızın tüm nesnelerin üretiminde temel tasarım öğelerinden renk, biçim, ölçü ve dokunun etkin biçimde kullanıldığı tespit edilmiştir. Bununla birlikte hem hacim gerektiren hem de yüzey etkili nesnelerin bedenle kurduğu ilişkide nesnenin işlevine bağlı olarak strüktür örüntüsünün organize edildiği, birleştirme yöntemlerinin ve tasarım öğesi tercihlerinin çeşitlendiği belirlenmiştir. Origamik giyilebilir modüllerin üretim süreci öğrencinin el-göz-zihin koordinasyonunu geliştirirken, estetik bütünü ön görme ve birleştirme süreci yapma-bozma-yeniden yapma işleyişi bütün-parça ilişkisini sorgulama ve deneyim yetilerine katkı sağlamıştır. Kâğıt malzemeden tekstil niteliğine ve moda nesnesine evrilen ürünlerin özne bedenlerinde defile ile sunumu da öğrenci motivasyon ve öz güvenini artırma açısından olumlu değerlendirilmiştir. Sonuç olarak farklı öğretim yöntemlerini içeren (araştırma, üretme, sunum, defile vb.) temel tasarım atölyelerinin öğrencinin yaratıcı süreçlerini geliştirme yanında bilginin pekiştirilmesi açısından önemli potansiyeller barındırdığı ortaya konmuştur.

Anahtar kelimeler: Giyilebilir nesne, Origami, Örüntü, Tekrar, Temel tasarım, Tekstil

EVALUATION OF ORIGAMIC WEARABLE OBJECT WITHIN THE SCOPE OF BASIC DESIGN

ABSTRACT: Origami that is known as the Japanese art of paper folding and suitable for modular form production, is the subject of various art and design-oriented sciences such as fashion, textile, industrial products and architecture, and is used effectively especially in today's design education. Focusing on the workshop experience of the Basic Design course, the study aims to produce a wearable object through the context of repetition-pattern-structure using the origami method within the scope of the inductive design strategy and to question the relationship between the body and the resulting products which have a textile quality. In addition to the usage of repetition principle's subtypes in module production, surface combination, structural fiction and organization of the whole; the effects of the basic design elements depending on the usage diversity were also examined comparatively by descriptive analysis method. The findings were converted into data sets and the results were presented via mathematical expressions based on percentage values. The findings from the production of wearable origami objects revealed that the basic design elements such as color, shape, size and texture were effectively used in the production of all objects, regardless of individual preferences. However, it has been determined that the structural pattern of objects that require both volume and surface effects is organized depending on the function of the object in its relationship with the body, and the joining methods and design element preferences are diversified. While the production process of origamic wearable modules improved the student's hand-eye-mind coordination, the process of foreseeing and assembling the aesthetic whole, the process of making-disintegrating-remaking contributed to the ability to question and experience the whole-part relationship. The presentation of products that evolved from paper materials to textiles and fashion objects on subject bodies through a fashion show was also evaluated positively in terms of increasing students' motivation and self-confidence. As a result, it has been revealed that the basic design workshops which include different teaching methods (research, production, presentation, fashion show, etc.) have significant potential in terms of strengthening knowledge as well as developing the creative processes of the students.

Keywords: Wearable object, Origami, Pattern, Repetition, Basic design, Textile

*Sorumlu Yazar/Corresponding Author: pinarkisaovali@trakya.edu.tr

DOI: <https://doi.org/10.7216/tekstmu.1708029>

www.tekstilmuhendis.org.tr